

অসমৰ বানপানী

আৰম্ভণি: ব্ৰহ্মপুত্ৰ অসমৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ নদী। অসমত প্ৰধানকৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ বাবে প্ৰতি বছৰে বানপানীৰ সৃষ্টি হয়। সেইবাবেই এতিয়া ইয়াক “অসমৰ দুখ” বুলি কোৱা হৈছে। বানপানীৰ সময়ত গাঁও আৰু চহৰৰ আশ্ৰয় শিবিৰত সকলোতে ওখ ৰডত বা ডাঙৰ ডাঙৰ অট্টালিকা, স্কুল, কলেজত পানী আৰু পানী থাকে।

বানপানীৰ প্ৰধান কাৰণসমূহ:

অসমত বানপানী কিছুমান প্ৰাকৃতিক আৰু মনুষ্যসৃষ্ট পৰিস্থিতিৰ ফলস্বৰূপ ঘটে। অসমৰ তলৰ ভূমি নদীসমূহৰ সোঁতৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু তাৰ শাখা নদীসমূহৰ অতিপৰিমাণ বৃষ্টিপাতৰ ফলত এক বৃহৎ পৰিমাণৰ পানী সঞ্চিত হয়। বেছি বৃষ্টিপাতৰ সময়ত এই নদীসমূহৰ পানী পাৰ হৈ যায় আৰু নিম্ন অঞ্চলত বানপানী হয়। বিশেষকৈ, মাৰ্চ-এপ্ৰিলৰ পৰা জুন-জুলাই মাহলৈ বৃষ্টিপাতৰ পৰিমাণ বাঢ়ি যায়, যাৰ ফলত বানপানী আৰু ধ্বংসাত্মক পৰিস্থিতি সৃষ্টি হয়।

অৱশ্যে, অসমত বানপানী হোৱাৰ এক অইন কাৰণ হৈছে বনাঞ্চলৰ অবৈধ কটনৰ পৰা। বনাঞ্চল কমিলে, মাটিত পানী শোষণ কৰাৰ ক্ষমতা হ্ৰাস পায়। ফলস্বৰূপে, মাটিৰ পৰা জলধাৰ খৰচৰ পৰিমাণ বাঢ়ি যায় আৰু জলপ্ৰবাহ বাঢ়ি যাবলৈ আৰম্ভ কৰে, যাৰ ফলত বানপানী আৰু মাটি ধ্বংস হয়।

Assamese.Blog

বানপানীৰ প্ৰভাৱ:

বানপানীৰ ফলত অসমৰ জীৱনব্যবস্থা একেবাৰে ধ্বংসৰ সন্মুখীন হয়। বানপানী এজন বৃহৎ পৰিমাণৰ গৃহহীনতা সৃষ্টি কৰে। গাঁওসমূহ আৰু নগৰসমূহৰ সড়কসমূহ পানীত তলুৱা হয়, যাৰ ফলত এক স্থানৰ পৰা আন স্থানলৈ যাতায়ত অসুবিধা হয়। খাদ্যৰ অভাৱ, চিকিৎসা সেৱা প্ৰদানত অৱকাঠামোৰ অভাৱ আৰু বিদ্যালয়সমূহ বন্ধ হোৱাৰ কাৰণে শৈক্ষিক কাৰ্যক্ৰমো ব্যাহত হয়।

মানুহৰ জীৱন হাৰাই যায় আৰু বহু সময়ে জীৱন সংগ্ৰামৰ পৰা সৰল পৰিসৰে উদ্ধৃত হয়। বানপানীৰ পৰিসৰ বৃহৎ আৰু দূৰদৰ্শী হ'লে, মাচুল আৰু দ্ৰব্যৰ অভাৱ পৰিস্থিতিৰ বৰ্জন প্ৰৱণতাত পৰিণত হয়।

বানপানী মোকাবিলা কৰাৰ উপায়:

অসমত বানপানী সজাগতাৰে মোকাবিলা কৰাৰ একাধিক উপায় অৱলম্বন কৰা উচিত। প্ৰথমত, নদীসমূহৰ পৰা মাটি আৰু বাঁধ নিৰ্মাণ কৰাটো এক পন্থা। সেয়ে নদীসমূহৰ পানী নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পৰা যায়। দ্বিতীয়ত, বনসংৰক্ষণৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰা উচিত। গছপুলি কটা ৰোধ কৰি বনাঞ্চলৰ পুনৰুদ্ধাৰ কৰিলে, মাটিত পানী শোষণৰ ক্ষমতা বাঢ়ে আৰু বানপানী কিছু পৰিমাণে কমাই তোলা যায়।

প্ৰাকৃতিক বিপৰ্যয়ৰ সময়ত স্থানীয় লোকসকলক সুৰক্ষা আৰু আৰ্থিক সহায় প্ৰদান কৰা উচিত।
গড় নিৰ্মাণ আৰু পৰিকল্পনা সঠিকভাৱে কৰাৰ দ্বাৰা, বানপানী সম্ভাৱিত অঞ্চলসমূহৰ পৰা
বাসিন্দাসকলৰ সুৰক্ষা নিশ্চিত কৰিব পাৰি।

অসমত বানপানী: এক সংক্ষেপ বিশ্লেষণ:

অসমৰ বানপানী এক নিয়মিত প্ৰাকৃতিক বিপদ, যি বিশেষকৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু তাৰ শাখা নদীসমূহৰ
অতিপৰিমাণ পানীৰ পৰা সৃষ্টি হয়। প্ৰতিবছৰে বেছি বৃষ্টিপাতৰ সময়ত এই নদীসমূহৰ পানী পাৰ
হৈ যায় আৰু নিম্ন অঞ্চলত বানপানী হয়।

বানপানীৰ মূল কাৰণসমূহৰ ভিতৰত অতি বৃষ্টিপাত, বনাঞ্চলৰ কটা, আৰু নদীসমূহৰ পৰিচালনাৰ
অভাৱ অন্তৰ্ভুক্ত। এই পৰিস্থিতি মানুহৰ জীৱন, কৃষি, আৰু পৰিকাঠামোলৈ গভীৰ প্ৰভাৱ পেলায়।
বহু লোকৰ গৃহ হাৰাই যায়, খাদ্য আৰু চিকিৎসাৰ অভাৱ ঘটে, আৰু পৰিসৰে এক বিপদজনক
পৰিস্থিতি সৃষ্টি কৰে।

বানপানী ৰোধৰ বাবে, নদীসমূহৰ বাঁধ নিৰ্মাণ, বনসংৰক্ষণ, আৰু সঠিক পৰিকল্পনা প্ৰয়োজন।
সুৰক্ষা ব্যৱস্থা শক্তিশালী কৰি আৰু প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ সুৰক্ষা নিশ্চিত কৰি, অসমত বানপানী
পৰিস্থিতি কিছু পৰিমাণে নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰি।

সামৰণি:

Assamese Blog

অসমত বানপানী এক গভীৰ সমস্যা আৰু ইয়াৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ ৰাজ্যৰ চৰকাৰ আৰু জনগণে
একতাবে কাম কৰিব লাগে। বৰষুণৰ পৰিমাণ নিয়ন্ত্ৰণৰ বাবে প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ সুৰক্ষা আৰু
নদীসমূহৰ পৰিচালনা গুৰুত্বপূৰ্ণ। মনুষ্যসৃষ্ট পৰিস্থিতিসমূহৰ পৰা পৰিসৰ ৰক্ষা কৰি, অসমক এক
সুস্থ আৰু স্থিতিশীল পৰিস্থিতিত পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিব পৰা যায়।